

Zadania resortu Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w 1973 roku

Задачи ведомства лесного хозяйства и деревообрабатывающей промышленности
в 1973 году

Tasks of the Ministry of Forestry and Wood Industries in 1973

W dniu 15 lutego 1973 r. odbyła się w Ministerstwie Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego resortowa narada aktywu społeczno-gospodarczego branż leśnych, poświęcona omówieniu zadań gospodarczych i podstawowych problemów leśnictwa w 1973 r. Naradzie przewodniczył Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego inż. Jerzy Popko: prezydium narady stanowili wiceministrowie Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego mgr inż. Walenty Bartoszewicz i mgr Jerzy Knothe, naczelny dyrektor Lasów Państwowych mgr inż. Adam Szczerba, przedstawiciel Wydziału Rolnego KC PZPR mgr inż. Zdzisław Tokarski, przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego Jan Mondygraf, przewodniczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa prof. dr Władysław Fabiszewski oraz przewodniczący

Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Leśnego prof. dr Franciszek Krzysik.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego zagajając dyskusję stwierdził, że myślą przewodnią resortu jest przyspieszenie działania i zrealizowania zadań planu 5-letniego w ciągu 4 lat. Główna wytyczna działania, a zarazem nakaz chwili — to intensyfikacja produkcji leśnej. Główna niedomoga resortu — to zbyt mała zdolność przerobowa przemysłu drzewnego. Następstwem tego jest trudna do ulokowania w eksporcie nadwyżka papierówki, wynosząca w 1973 r. 1 mln m³ — przy niedoborze i konieczności importu celulozy i papieru — lub konieczność importu 140 tys. m³ płyt wiórowych, podczas gdy krajowe fabryki wykorzystują tylko 50% stojącej do dyspozycji bazy surowcowej. Pokrycie potrzeb gospodarki narodowej wymaga zlikwidowania dysproporcji między zdolnością przerobową przemysłu drzewnego a potencjałem produkcyjnym leśnictwa.

Punkt wyjściowy narady stanowił referat Wiceministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego mgra inż. W. Bartoszewicza pod tytułem „Podstawowe zadania branż leśnych w 1973 roku“.

W obszernej dyskusji uwydatniono elementy decydujące o postępie i rozwoju leśnictwa oraz poruszono wiele problemów o znaczeniu węzłowym. Przykładowo przytoczyć można pogląd prof. T. Molendy, że las jest w stanie zaspokoić bieżące potrzeby kraju oraz potrzeby prognozowane na lata 1990 i 2000, pod warunkiem zapewnienia nakładów inwestycyjnych potrzebnych na usprawnienie gospodarstwa i intensyfikację produkcji leśnej. W realizacji związanych z tym zadań konieczna jest współpraca nauki z praktyką. Efektywność prac badawczych wdrażanych w latach 1971—1975 wynosi 4 zł efektu za 1 zł wkładu w działalność IBL.

Dyr. Szczerba podkreślił osiągnięcia w dziedzinie regulacji płac robotników i pracowników administracji lasów, położył nacisk na konieczność realizowania w leśnictwie programu genetycznego, szeroko ujętych programów hodowli, rekultywacji i ochrony lasu oraz zwrócił uwagę na fakt, że nakłady inwestycyjne w leśnictwie w latach 1971—1975 wyniosą 4,5 mld zł, a plan pięcioletni 1976—1980 zakłada wzrost inwestycji do kwoty 10 mld złotych. Rozwój inwestycji w leśnictwie jest limitowany nie wysokością nakładów, lecz zdolnością wykorzystania przyznaných sum. W dziale szkolenia kadr niepokój budzi nadprodukcja leśników z wyższym wykształceniem; wydziały leśne opuszcza co roku 240 absolwentów, natomiast roczne zapotrzebowanie na leśników z akademickim wykształceniem wyraża się w lasach państwowych liczbą 60 osób.

Prezes związku zawodowego Mondygra podkreślił celowość oparcia pracy w leśnictwie na systemie zainteresowania materialnego oraz konieczność podniesienia przemysłu drzewnego do rangi przemysłu narodowego. Dyr. Majewski (Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej w Krakowie) podał do wiadomości, że w 1971 r. 250 tys. ha lasu z masą 30 mln m³ było zagrożone przez przemysł; stan zagrożenia z roku na rok pogłębia się, a obszar lasów zagrożonych ustawicznie wzrasta.

Na ręce przewodniczącego obrad wpłynął szereg sformułowanych na piśmie wniosków, wśród nich wnioski Polskiego Towarzystwa Leśnego, zgłoszone przez prof. Krzysika :

„1. Realizowane przez Resort Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego tendencje intensyfikacji produkcji i przerobu drewna stawiają przed zapple-

czem naukowym Resortu nowe, trudne zadania. W świetle tych zadań świadczenia Resortu na naukę i doświadczalnictwo wydają się zbyt niskie.

Wskaźniki udziału środków finansowych przyznawanych na działalność naukowo-badawczą i rozwojową w instytutach i ośrodkach branżowych przedstawiają się — w odniesieniu do wartości produkcji towarowej — następująco:

	rok	%
W leśnictwie:	1972	0,264
	1973	0,450
W przemyśle drzewnym:	1972	0,223
	1973	0,248
Ogólny wskaźnik resortu:	1972	0,234
	1973	0,303

W krajach gospodarczo zaawansowanych na zaplecze naukowe przeznaczają się 1—2% wartości produkcji towarowej.

Polskie Towarzystwo Leśne składa wniosek o przeanalizowanie zagadnienia i stworzenie proporcji pozwalających na to, by nauka mogła wyprzedzać praktykę i torować drogi postępu.

2. W związku z realizowaną zasadą koncentracji zarządzania lasami Polskie Towarzystwo Leśne przedkłada wniosek o wyłączenie Puszczy Białowieskiej w odrębny kompleks, jednolicie zarządzany w oparciu o statut uwzględniający specyfikę przyrodniczą obiektu i wymagania prawidłowej gospodarki leśnej.

Na rozważenie zasługuje również problem wyodrębnienia innych zwartych obiektów puszczańskich (np. Puszcza Borecka, Puszcza Piska) w jednolicie zarządzane zespoły leśne, bez podziału na równorzędne nadleśnictwa“.

Obywatel Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego stwierdził w podsumowaniu dyskusji, że zagadnieniem czołowym jest intensyfikacja produkcji leśnej oparta na przyjęciu za fakt, że postęp w przemyśle drzewnym determinuje racjonalny rozwój leśnictwa. Obok tej zasadniczej tezy resort otoczy troską inne węzłowe zagadnienia, jak usprawnienie gospodarowania w lasach nie stanowiących własności państwa, nasilenie badań z zakresu genetyki i nawożenia lasów oraz konieczność zwiększenia i sprawnego realizowania inwestycji w leśnictwie.

Obywatel Minister zakończył obrady stwierdzeniem, że wskazania zawarte w referacie Wiceministra Bartoszewicza pokrywają się z punktem widzenia resortu; należy je uznać za linie wytyczne ustalające kierunki i zakres działania na 1973 rok.

Franciszek Krzysik